

إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَسُبُّونَ أَصْحَابِي فَقُولُوا الْعِنَةُ لِلَّهِ عَلَىٰ شَرِكُمْ

حُكْمُ مُصْطَفَىٰ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُصَنَّفَ

عَلَى مُحَمَّدٍ صَمَامٍ حُرْمِ مَغْفُورٍ

کشمیر پبلشرز
ٹراؤن پلازہ چنیوٹ بازار فون:
۶۳۸۳۶۰ فیصلہ آباد

جملہ حقوق محفوظ ہیں
گورنمنٹ عالیہ پاکستان باضابطہ رجسٹری شدہ

وَالصَّحْحَى وَاللَّيْلِ ذَا سَمْحَى
الحمد لله

کہ یہ رسالہ محبت مقالہ

مدینہ منورہ
مسقط
ط
رجسٹرڈ

مع قیمت، ۶ روپے

اسوہ مصطفیٰ

من تصنیفات

حکیم مصمصام مرحوم و مغفورا

ملک و سنٹر پبلیشرز کا رخا نہ بازار فیصل آباد

فون : ۵۷۳۳۳۲

+

حَمْدِ بَارِي تَعَالَى

سُبْحَانَ تَوْرِ حَمَانَ تَوْ
 سُبْحَانَ تَوْ مَن تَان تَوْ
 سُبْحَانَ تَوْ دِيَان تَوْ
 سُبْحَانَ تِيرِيَانِ قَدْتَانِ
 كُنْ نَحْيِي نَبَايْ قَلْكَ تَوْ
 هُو كُنْ تِيرَارَانِ نَكْ وَ بُو
 كُنْ تِيرِيَانِ سَوْرَجِ دَمَكْدِ
 جِيَوَانِ كَدِ كَوْنِ مَهْمَكْدِ
 كَارِي كَرِي دَا مَدْ ه تَوْ
 سُبْحَانَ تَانَانِ تِيرِيَانِ
 خَرَبُوزِيَانِ دِيَانِ وَ جِيرِيَانِ

سُبْحَانَ تَوْ رَحْمَانَ تَوْ
 سُبْحَانَ تَوْ مَن تَان تَوْ
 سُبْحَانَ تَوْ دِيَان تَوْ
 سُبْحَانَ تِيرِيَانِ قَدْتَانِ
 كُنْ نَحْيِي نَبَايْ قَلْكَ تَوْ
 هُو كُنْ تِيرَارَانِ نَكْ وَ بُو
 كُنْ تِيرِيَانِ سَوْرَجِ دَمَكْدِ
 جِيَوَانِ كَدِ كَوْنِ مَهْمَكْدِ
 كَارِي كَرِي دَا مَدْ ه تَوْ
 سُبْحَانَ تَانَانِ تِيرِيَانِ
 خَرَبُوزِيَانِ دِيَانِ وَ جِيرِيَانِ

ہندوانے کدھری لال سو
 کتے سبزیاں ترکاریاں
 لیہہ تیریاں گلکاریاں
 کوئی سرخرو کوئی زردرو
 کتے کٹک چھوٹے کھان لوس
 انگور میں پرچان نوس
 کس کس نوس ہوواں سرخرو
 گایاں تے مہیاں گھریاں
 وچہ یاراں ہریاں چریاں
 ہووڑنگر ہزاراں سو لیسو
 کتے موریاں پائلاں پیاں
 کوٹلاں ککاراں لایاں
 کتے گھگھی آکھے ہو بہو
 کیا رنگارنگ سواریاں
 گھوڑی چھپرہ جابیاں

سُجھا سُجھا سُجھا سُجھا
 تے وائیں بوٹیاں سیاہیاں
 باغیں نے مھلاں کیاہیاں
 سُجھا سُجھا سُجھا سُجھا
 کتے انب تارے جامنوں
 ریشم کیاہ ہنڈاں نوس
 سُجھا سُجھا سُجھا سُجھا
 دو دھال د بھالہ بھریاں
 کٹی جھپیاں کٹی مرہیاں
 سُجھا سُجھا سُجھا سُجھا
 کتے بلبلاں چہرکایاں
 سب تینوں گاؤں سیاہیاں
 سُجھا سُجھا سُجھا سُجھا
 کتے ہانھیاں عماریاں
 کتے اوٹھ موٹر کاریاں

کتے واٹے وچہ اوڑیاں
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 کندھے نہ وسد پارے
 بچھ کچھ چھالاں مارے
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 کل خلق کردی تھادی
 پچیاں توں کے چولے
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ

پانی وچہ لگن تاریاں
 کتے ریل کھڑدی سبوں دھڑ
 کتے بحر ٹھاٹھاں مارے
 کسے وٹے کسے تارے
 کتے ہو دا عالم ہو بہو
 پر سب تھیں بہتر آدمی
 کسے کھالے کسے چولے
 اس اگے سکدا کون کو

سید تصنیف

دیکھ عشق ربی ولی دا
 کہے نامے اپنے بند توں
 سرور دا حلیہ بیان کر
 بیٹا کی چیتا آیا
 توں گود موجاں مانیاں

شاہ حسن بیٹا علیؑ دا
 کتنا موڑا بند نوں
 آج میرے تے احسان کر
 اگوں بہت نہ فرمایا
 عمراں خال تدرہ ایانیاں

تو میتھوں چنگا جان دا
 ماما سنا دیہہ کچھ تے
 موئی تے ہیرے چناں میں
 ودھ دا علاقہ حُب دا
 کیتی حسن ^{رض} دی ریس میں
 موئی تے ہیرے چناں میں
 جو پاپیاں نوں تار دی

حلیہ نبی سلطان دا
 شاہ حسن ^{رض} کھنڈا بھج کے
 حلیہ جاں تیتھوں سناں میں
 ہر لفظ سینے کھب دا
 تریسی تھیں ٹھکے جاہ میں
 حلیہ ٹھہاں تے سناں میں
 ودھ جائے حُب ^{رض} کار دی

سرمبارک

سردار دوروں لیکھدا
 سرداریاں بھی واریاں
 سجدے تھیں مول نہیں رجدا
 منزل دا جھمبی مار سدا
 والید نور انوار سدا
 گوجان خطے پالٹی،

سر بھارا سوہنا پھیدا
 ختم ایسے سر سرداریاں
 سر سجدے وچہ ایہہ سجدہ
 بسین دا سردار سدا
 مدثروں سرشار سدا
 سر بازی سر سر لالٹی

چٹا عمامہ جھول دا
 نہ بہتا لمبڑا طول دا
 صمصام ارج کیوں منیاں
 ماری داوانگوں توجہ سر
 لہہ جسم سر ایہ رُوح سر
 اَرْفَعُ رَأْسَكَ رَبِّنا وِسی

سر سو بہتا میک رسول دا
 کدے صاف سیاہ مقبول دا
 رکھال وانگوں بنھیاں
 وچہ اُحد و مجروح سر
 لیندا کلیجہ دھروہ سر
 ایہہ سر جاں سجد و جاسی

سرے وال مبارک

ڈٹھیاں ڈٹھایاں سب نے
 کوئی نہ زح کے جاو ندا
 بچھ عاشق ہوند بند سی
 زلفاں نے کندل پالیا
 ہن جانا کتھے نس کے
 ساہ نکلنے دی واہ نہ
 سب پھلا کھٹیا کھو گیا

زلفا پھبیاں رب نے
 دل نانگ کالا پاو ندا
 کوئی کہے اوہ کالی کند سی
 تقدیروں جد کوئی اگیا
 رہ گئے کئی وچہ بھیس کے
 نسن دا کوئی راہ نہ
 ہن ایتھوں جوگا ہو گیا

صہیب چھٹکے روم نون
 بوہے تے بہم گئے ڈٹھے
 بلال رہہ جھٹی آگیا
 ماراں تے ماراں کھا وندا
 پھس بیٹھا عشق دے جاوچہ
 میں صد پہ بھید پئے نے
 کن وی کنولی کجدرے
 وچکار بھی دیکھے گئے
 بن مانگ ٹھاسانگ بھی
 واپیئے تے ریوڑ نڈیاں
 صمصام بھی اچ کل لیا

سلمان فارس شوم نون
 دو جگدی کھٹی کھٹ کے
 اوس عشق سینے دھا گیا
 بورا نہیں چھٹکے جا وندا
 پر شو فشمال ایسے حال وچہ
 عاشق ہوئے لٹ پئے نے
 کدرے موڈیاں تانیں سجدے
 دلدار بھی دیکھے گئے
 پھر دیکھی ہے نکلی مانگ بھی
 عاشق دے بھاریاں بھندیاں
 والاں دے دل نے والیا

منہا مبارک

چوڑی پیشانی سجدی
 کوئی دیوار روشن من دا
 کوئی اکھے سوچ آگیا

اک لٹ نوروں جدی
 کوئی اکھے ٹکڑا چن دا
 منھے دے وچہ تھرا گیا

مرطھکا متھے وسیا یا
 کچھ ایسا اوہ بھر پور سی
 اک رعب پاک رہیا اوہ
 کچھ لڑکھڑائی بہہ گئی
 عائشہ رضانیوں کی کچھ آیا،
 متھے چہ ڈٹھالے نور میں

ماں عائشہ نے فرمایا
 وچہ قطریاں اک نور سی
 میتھوں نہ ڈٹھا گیا اوہ
 جبران ہو کے رہ گئی
 سرکار مینوں پچھیا
 میں کہیا اے میرے حضور میں

دواکھاں شریف مع ابرو

لکھ لکھ حیاواں والیاں
 یا بجلیاں چمکالیاں
 اکھوانیاں پرح بند سن
 غصے نگاہوں جھکیاں
 نہ بنن حرصی فاسداں
 دیکھن خدایاں قدرتاں
 تنواراں دو دو دھاریاں
 چلیاں کلجیں آریاں

اکھیں سُرخ تے کالیاں
 ڈولا لیتناں بالیاں
 یا آسمانی چند سن
 مندی نگاہ نہ تنک دیاں
 نہ دیندیاں بن حاسداں
 اینہاں کھان چہ ایہہ ندرتاں
 پلکاں نے تیز کٹاریاں
 جتنول ایہہ دونوں اولاریاں

قہروں ہنیری جھل دی
 رائے جامنوں و سادو
 یامیراں عربی پائیاں
 عداوت مکار سن
 نہ ناز نخرہ بوندیاں
 کدے نیند بھرنہ سوندیاں
 امت دواو گن دھوندیاں

جدناڑ غصیوں پھل دی
 اکھاں و صواویا صوادو
 یاہیاں و نئے ہدایاں !
 نہ نچریاں عیسا سن
 دن توں نہ سرمہ پوندیاں
 آزاداں انگ نہ بھوندیاں
 مولا دے ڈرتھیں سوندیاں

نک مبارک

مرکز گویا انوار دا
 ایہہ فضل سی بے نیاز دا
 امت چھڈالٹی جھگڑکے
 نک لماں سی فرماونے
 وچکاروں اچا ٹھیک سی
 بھڑکاں نہایت سجدیاں
 اوہ اشہر ہی کہہ سکیا

نک تپلا چمکاں ماروا
 لما نگر انداز دا
 نک سجد اندر رگڑکے
 اَقْنِ الْعَبْرَيْنِ بِنَاوَنَدِ
 نالے کونبلی باربک سی
 نوری شعاواں وجدیاں
 جس نہیں بنا کے نکیا

اس وجہ نہ کوئی شک سی
پر نور دی سچی کہی

یعنی برابر نک سی
کچھ کو نیلی اچی کہی

کان مبارک

سر جے جو سر جہا نے
وحی کے امانت دار نے
جیو ہیں تیرے میرے جو ٹھکان
سن کے نہ گلے شکاں
فریاد یا قرآن سن
موتی تے ہیرے چنن کن
سن آئے گلاں بیاں
سازنگیاں آواز سن

کن سوہنے بتوارہ نے
سن کے وحی دی تانے
سن کے نہ جھوٹے کن
آیاں نے صحیح ایہہ ایتاں
نہ راگ طبلہ تان سن
ربی آوازاں سن کن
معراج شانناں پھیدیاں
ہن کس طرح کن ساز سن

مرلی آوازاں آیاں

وچہ کناں انگلیاں پیاں

صفا صاحب کھنڈو تصنیف "جنتہ دیار" نامی "بھوپڑ" معنی کے قابل ہے۔
قیمت ۱۵ روپے

دند مبارک

تے ہاسا

<p>موتی و ڈبی و چہ بند نے گڑیاں دے وانگوں چمکے پالن ہارے نے پالیاں نوری شعاواں و جدیاں یا بجلی لٹکے کھڑی سی ویہڑے نوں جانن لا گیا اینویں ذرا مسکراوندے جس موہ لیا سب ملک سی لے گئے کلیجہ کھس کے جلیاں کلیجہیں آریاں کیاں دے سینے ٹھر گئے سب نوں ہسانی جاو ندا</p>	<p>صدقے نورانی دند نے اندر ہی اندر دھکے ہیٹھ اُتے دونویں پالیاں کیا پالیاں و سجدیاں ان دھ موتیاں لڑی سی جے تھوڑا تسم آ گیا کھڑکھڑ نہ قہقہ لاوندے وچہ مسکراہٹ خلقت سی جے دندوس پئے ہس کے بجلی نے چمکاں ماریاں بھج بھج کے عاشق مر گئے جد گل ہاسے پاو ندا</p>
--	---

روائے دند و مٹھلے

بہنی دوہاں چہ فرق سی

پر صمصام نہ چھوڑ گئے

عاشق نے انلیج دیکھ لے

چکن سنا ابرق سی

جنگل حد و چہ توڑے گئے

مٹھک پاک

مٹھک پاک و چہ تاثیر سی

دبا حسن نون پیر سی

وچہ کھارے کھوڑے پایا

قتادہ جویت نحران دا

رَبِّ انبی تھک لا وندا

رحمت دی ہو گئی حد سی

جابر دے گھر کچھ روٹیاں

باراں تیراں سو بندہ آگیا

بخشی جو رب قدر سی

پتیا جیوں ماں داتیر سی

مٹھا ہو یا فرمایا

ڈیل ڈگا بہلوان دا

ربا و نویں اکھ بنا وندا

نور گے نالوں دودھ سی

کچھ لیلیرے دیاں بوٹیاں

جابر دلوں گھبرا گیا

کھانے چہ سرور تھکیا

شکرتوں مول نہ مکیا

بہرہ پاک

<p> جگ بکھنے دا بھکھڑا ہوئے ہراول سکڑا جو سفلیاں نے گھیریاں تلوار دی کوئی دھار ہے کوئی بدر دا چمکار ہے چند داتے بہرہ فی صاف نہیں پنج لاکھ اے عید دا کوئی اچی لیند ساہ نہیں سوچ دی نیویں دھوواں مڑکے نہیں اوہ اٹھ سکیا جھلیانہ وار اک جھڑون دا جس وٹھا میسر لال نوں جیویں چند پورا دک دا کدھیاں دس نسا روچہ </p>	<p> میں صدقے سو مٹا مٹھا دیکھاں تے کٹ جا دکھڑا ٹھہرا ہن اکھیاں میریاں کوئی چہرے نوں تلوار ہے کوئی بجلی دا شکار ہے میں چند کہاں انصاف نہیں چند آپ بھکھا دید دا ایتھے یوسفان دی واہ نہیں ایتھے چند نوں پھدا کون اں اک وار جس نے نکریا پیانیم بمل ترٹ دا پچھ جا کے حبشی بلال نوں رنگ گورا چٹا چمک دا مائی عالیشانہ کہن پیاروچہ </p>
--	---

کنڈھاں تے پوتو جدا رخصتار ایسا سجدا

داڑھی مبارک

میں صدقے داڑھی سجدی

ہلے تے سینے وجدی

نہ ہٹھوں اوتوں کھڑے

ڈاڑھی منونوں ٹھا کے

نہ کثریو نہ منیسو

تسان پوریاں واہ پایاں

کوئی اوتوں منی آوندا

کوئی اکھے فرانسی میری

کوئی کہے ایہہ ہوسی میری

پچھاں منونے کٹا دے

تصے اشراب امرسی

کفار پچھاں رکھ دے

سینہ خربینہ کج دی!

چھپیاں توں ناہیں جدی

لمبان تھیں نہ مرچدے

وَاعْفُوا لِحُجْرٍ آذَانَكَ

اج تہانوں کی اوٹے بنھو

اک وڈھیوں منوایاں

ٹھوڈی تے وال پچاوتدا

کوئی اکھے خوشناشی میری

داڑھی جو موڈو دی میری

مونہ صاف ہی کورسٹ دے

توڑی کفر دی کمرسی

سرور بھی تائیں ڈکدے

دُھون مبارک

<p>لمی نہ جانے کون سی کپڑے دے پچھ بھی مٹکدی دل غیر نہ تھکدی کدے چاندی صراحی آکھدے تنو پر کوئی دس دا اللہ دنی من و نشان تے</p>	<p>کیا گٹکے اوہ دھون سی چاندی دے وانگوں مٹکدی رہا باجہ نہ تھکدی کدے اصحابِ حیدم جھا کدے تصو پر کوئی دس دا سب دیکھ کے حیران تے</p>
--	--

سینہ تے پیٹ مبارک

<p>سبحان میرا مسایاں جیویں چاندی سندی پیٹ نہ سینہ اگے کڈھیا تہجد وچہ سینہ رجھدا اک نفوس سینے جھڑکدی</p>	<p>سینے توں جو چوڑایاں اکو جھیا سینہ تے پیٹ نہ پیٹ اگے دھیا جاں پھلا ویلا بھدا جیوں ہانڈی چلے گڑھکدی</p>
---	--

شہجواں تھیں تھہرے دھونڈ
 تَدُیْنِ خالی وال توں
 سی نور واک سٹلا
 ہٹھاں نور تے نال کجھ
 والاں دی جانندی لکیر سی
 سو صوبے عجیب نمط سی
 خط ذور تک جانتا رہیا

مولا دے اگے رووندے
 قربان جل جلال توں
 سینے دا حصہ اتلا
 اگے سی اوں تے وال کجھ
 دھنی تلک اے دیر جی
 باریک قلمی خط سی
 کَانَ طَوِيلُ الْمَسْوَبِ

تہ مبارک

آئینے کجھ سناپے
 مضبوط گوشت والیاں
 اَلْیْنَ مِنَ الدِّیْبَا جِ سِی
 ہے اسنی خود فرماوندا
 نہ اتنا کولا ہو یا
 کیا نرم کرماں والیاں

تھہاں توں والے جاپے
 کھلیاں سی بہت تھالیاں
 تھہ دی سو بانڈی لاج سی
 مسلم کے اندر آوندا
 ریشم میں تھیں ٹوپیاں
 سرور دیاں جویں تھالیاں

ٹھنڈے نے جو شہور استھ
 وچہ دے مائے منگن ہار استھ
 دولت نہ گھر وچہ جڑن دیہن
 تصیبات قفسہ جمبیاں
 سدھیاں لے گول سوہا یاں
 پنج نہراں رب چلا یاں
 گنتی نوں پوری کر دیاں
 دنیاوی کھٹی کھٹ لئی
 چند نوں دو پارہ کر گئی

اوہ سہمی دے داتار استھ
 پتیاں نوں دیہن پیا استھ
 سائل نہ خالی مرٹن دیہن
 انگلیاں سوہا ورن لمبیاں
 چاندی دیاں گلیاں یاں
 وچہ جنگ بوٹے پایاں
 سوئے وظیفے پڑھیاں
 جس نال قسمت چٹ لئی
 اک انگلی اشارہ کر گئی

کے بغل مساک

حضرت انس رضی اللہ عنہ فرمایا
 دیکھا میں نے ہاتھ اٹھاؤندے
 سانوں صاف نظری آیاں
 اک شخص نے فرمایا

مسلم بخاری فرمایا
 جدو میں منگن چاہوئے
 بغلاں دیاں چٹیا یاں
 بزار اندر آیا

بغلاں دامرا صھکا سُٹیا
کتوری جیوں من بھاو نلوی

میتوں بنی پینے گھٹیا
مرہکے چوں شوخو آوندی

کمر مبارک

جھکدی جو گے امرے
خاند سیکتہ نصتہ
جیوں چاندی پچھے مھلی سی
آخر مصیبت تک گئی
تیرا بھار میں اوہ انا را
مہر نبوت پھیری
بہلین کتابیں بیان سی
پر مہر نبوت تک کے
ایمان جھولی بے گہا
اوس تون بھی مہر پیار سی
سرور پلا کھکا وندا

میں عہدے پیاری مکرے
صحابی دا عشق بیان سن
کہندا جھکدی کھلی سی
امت د بھاروں جھک گئی
اللہ کے اے پیاریا
اک ہو رحمت رب دی
ایہ سرور دا حاصل کن سی
کئی دوروں پہنچے تھک کے
سارا تھکیوں لہہ گیا
سکمان آیات سی
اوہ مصیبت چوری پاندا

والاکے مہرنوں چم وَا
 سائب نے امیہ فرمایا
 سندھ موہڑیاں اکھ جڑاں میں
 پھمن نورانی چمک دی
 کوئی تلالاں وَا انبار کہے
 ریشمہ کولائی وَا ار کہے
 کیسے انڈا کبوتر دسیا

پیر دادولے گھم وَا
 مسلم بخاری لیا یا
 پچھے نبی کے کھڑاں میں
 میں مہر ڈھٹی دیکھ دی
 گوشت وَا کوئی او بھٹا کہے
 کوئی گلٹی وَا نگ انار کہے
 کسے سبب خوشبو مسیا

پہنی مہاک

اسحاق داپت لیا وندا
 پہنی پیاد کھلا وندا
 جیویں گا بھاچکے کھجوسوا
 مرقات وچہ نلا علی رضہ
 رقت لطافت بھنیاں
 ہر شے مناسب پھدی

وچہ فتح باری آوندا
 سراقہ حدیث سنا وندا
 رنگ چٹاپنی حضور وَا
 جابر رضہ تھیں لیا باترندی
 سروریاں جو پھنیاں
 لہہ خاص لہمت رب دی

پیر مبارک

گھٹ گھٹ کلجے لال میں

تاک اچا پاپاواں تاں میں

ثابت قدم بھی ہے سن

ابن بریدہ لیا وندا

پیراں دی صفت سنا وندا

کل جگوں سوئے جا پئے

موزوں سن نہ ارسن

لمبیاں تے نرمی ڈھالیاں

پر ماس نوں تہوٹ سی

بھوٹیں تے نہ لگن اکیاں

پھر عمری تقاضا عذریا

پیراں توں صدقے جاں میں

جھاڑاں تے اکھیں پاں میں

ایہہ پیر فلکیں گئے سن

بن سعد اندر آ وندا

عبداللہ جو اکھو ا وندا

آکھے پیر سر پیاک وے

انگلاں موٹیاں مضبوط سن

انگوٹھے لاگے والیاں

اڑیاں دا گوشت گھٹ سی

وچکاروں تلیاں چکیاں

کچھ ذنت اینویں گڈیا

عمران جاں ہو یا وڈیاں

تلیاں بھی بھوں نوں لگیاں

قدّمساک

قد درمیانہ آپت وا	نہ بہتا اچا چاپ وا
نہ بہتا مدھرا ٹھینگنا	جیویں ہون لہے مینگنا
حدیث دس وی حداء	بس درمیانہ قد آ
یسّ الطویل البائس	بہتانہ اچا جان تو
جیویں چھانگی ہوئی کھولے	زمینوں بیدنی دُورے
صمصام اوہ موزون قد	جس توں ڈرن ملعون تد
انول من المر بوع سی	اقصو من الطولان بھی
اقصو من المشذب	پہتی لمبائیوں مدھر کے سی
جدلمے کول کھنڈونڈے	چچا کو اچے ہوونڈے
ابن سبغ فرماونڈے	جد لوکاں وچہ بہہ جاوندے

موڈھا اچا ہونڈا سب توں

ایہہ رتہ بہہ پیا رب توں۔

عام خوشبو

مُسَلِّمٌ بَخَّارِی لَیَاوَنَدِے
 سِرورِ تَحْصِیٰنِ خَوْشْبُو آوَنَدِی
 عَنبَرِ یَاکَسْتُوْرِی ہُوے
 اُمِّ سَلِیْمِ اَکِ مَالِی اے
 اَکھے جَدُوں دِل چاہوَنَدَا
 اُوڑ دِیَاں خَوْشْبُو یَا دِے
 مِیْنِ چَمْرے دَالِ بَسْرِ پَادِیَاں
 سُوں لَبِندے سِرورِ رَجِے
 مِیْنِ مَرَحْکَا سَا رَا لَآہِ کِے
 پِچھِیَا مِیْرِی سِرکَا رَنے
 مِیْنِ عَرْضِ کِیْتِی فَنکَرِ وَجْہِ
 اِیہِ عَطْرَاں تَحْصِیٰنِ مِہْتَرِ عَطْرَاں
 مَرَقَاتِ اَنْدَرِ آيَا

حضرت انس رضی اللہ عنہ فرماتے
 روحاں نوں خوشبو کر جاوندی
 اوس ناں نہ پوری ہووے
 ہڈیوں اوس سزائی اے
 سرور میرے گھر آوندا
 اگے نہ بچھے ہو یاں،
 سرور نوں آپ لٹا دیاں
 مرہکا بھی آوے گج کے
 نیشی چہ رکھاں پلکے
 ایہہ کیتے کی توں کارنے
 پاواں کے اپنے عطر وچہ
 مسلم بخاری ذکر ہے
 ملاقا علی لکھ دھسا یا

نوشبوئے محلّے آوندے	بھاویں نہ عطر لگاوندے
بدبوئیں نہ گھبراوندے	جبریل ہو رہیں آوندے
جس راہوں سرسبز لنگھ گئے	وچہ دارمی جابرؓ کہے
کئی دیر نہ چھڈ جاوندی	اوس راہوں خوشبو آوندی
جانندی مہک کل جوہ سی	ایہہ مڑھکے دی خوشبو سی
خوشبوئے محلّے ٹھیرے	پچھے سے سر متھ پھیرے
مہک اس توں سوہنا آوندا	پچم پھیاما جاوندا

کوئی حضرت نوں لبھنا چا ہوندا

خوشبوئے مگرے جاوندا

جنت دیاں راہیاں " قبل قرآن کی چودہ مائیںوں کے واقعات تلمبند
کئے گئے ہیں۔ قیمت صرف ۱۵ روپیہ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهِٖٓ
 اَلسَّلَامِ

وَمِنْ اَنْبِیَآءِ

ذکر حبیب کم نہیں وصل حبیب سے
 جیویں کوئی محب محبوب سدا نال پیارے کرے بیان آپے
 کدے اکھ کدے نک متہ متھا پیارے پیارے گن گن ان آپے
 نال رز محبوب واد کر کے لطف اپنے آپ اٹھان آپے
 جھوم جھوم کے ذکر زبان کر دی واہ قربان قربان قربان آپے
 اللہ احد کریم قرآن اندر حلیہ نبی دا کرے بیان آپے
 اجا پجاں تھیں گئے اعضا اکثر اپنے پیارے ذکر سنان آپے
 قَدْ نَرَى ثَقْبًا وَجْهَكَ وَنور واد سے نشان آپے
 اسیں بکھدے ہاں تیرے مکھڑے نوں پھر وچہ آسمان حیران آپے
 تے وَلَا تَكُنْ عَلَيْنِكَ تھیں نیڑے بکھندی چاچ لکھان آپے

اکھ پاک تے صاف نہ کرے غلطی مازغ اَبَصُو گنان آپے
 کہہ کے لَتَوْنَا اَبَسَانِكَ وچہرہ سی پیار دی صادق زبان آپے
 گندہ چٹلی گالی جھوٹھ کولوں مہربان زبان بچان آپے
 وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْنُولًا تَرَ پیرا ہتھھاں فا ذکر سنان آپے
 کیس پاج لبھا ہتھ اکھنے واج بیج تھیں ذکر کران آپے
 کہہ کے عُقْدُ كَهْدِي جلتی تائیں خوش گلوئی دی چارج سکھان آپے
 تائیں ذکر حبیب کم وصل کولوں ایہہ محبان اقول سنان آپے
 اَلْمُرَشُوْحُ لَكَ صَدْرُكَ سببہ پاک کیتا او اداں آپے
 صد صدیق یقین تھیں نور بھربان کی نال کشاد کران آپے
 اَنْقَضَ ظَهْرَكَ اَكْهَ كے کمر دی بوجھ اُمت نال جھکان آپے
 تے پھر آپے ئی بوجھ اتار دتا لگے پرایے دامن پر چان آپے
 عَدَا تَلْبِكَ اَكْهَ كے دل و سیا واہ سبحان حنان منان آپے
 قَلْبُ صَافِي تے سُوح الایمن اُوے حُب غیر تھیں پاک کران آپے
 کتے سوہنے دی عمر دی قسم کھاوے نَحْرَكَ لفظ سنان آپے
 یَسْبِيْنُ مَوْتَل تے کتے طہار کتے کہہ کے مُدْثَرِ يَلَان آپے

چہرے انور دی قسم ضعی اندرتے واللین وچہم زلف گنان آپے
 کتے کہن غنیمتے کتے عائل بادشاہ بھی کتے ہنسان آپے
 رحمت عالماں دی توں اے حبیب میرک واہ مرتبے نیکستان آپے
 کتے خلق عظیمہ واماہج دتا کتے واعلظ واکم فرمان آپے
 کتے قمر سواج منیو کہیا تے بشیرت زبیر ہنسان آپے
 صمصام کی کی گناں گن اسدے ہو کے اعی تے پیرھے قرآن آپے

حلیہ شریف

سو ہننا نبی واپہرہ چودھویں دے چند وانگوں
 کالیاں زلفاں لکھن ریشی کھنڈ وانگوں

عاصیاں دی آکس والا	منہ سی مٹھاس والا
شریت سی کھنڈ وانگوں	حسن دی بیاس والا
اوپر کساناں دونوں	حیا دیاں کاناں دونوں

سہی دند کھنڈ وانگوں
 رخسار گلنار سوہنا
 چمکے جو دند وانگوں
 جس وچم نہ غصہ کینہ
 رستم اسفند وانگوں
 نال ملاپاں ہوپیاں
 داعے پابند وانگوں
 سارے جہانوں سوہنا
 رتبہ بلند وانگوں
 وہبوں سے کسبوں سوہنا

تیموڑی بغیر متھتا
 نمک تلوار سوہنا
 موتیے دی طاقت کی اے
 صاف بلور کی سینہ
 طاقتاں والے ڈولے
 لباب کٹاپاں ہوپیاں
 لمی تے بھاری وارھی
 انوں نے شانوں سوہنا
 کس نے ڈرفعنا پاپا
 خنبوں نے تسبوں سوہنا

تائیں صمصام بے
 چیز پسند وانگوں

سرمبارک

موٹا سر سوہنا چہلے میلدا اسی اللہ دتیاں بخش سرداریاں نے
 عظیم الھامہ اصحاباں مغت کیتی عقل نکر اڈاریاں ماریاں نے
 زلفاں کالیاں کول کنولیاں دے خوشبو عطر گلاب مہکاریاں نے
 کدے موڈیاں تیک جلاں پلم آون سکوں لگییاں دلاتنوں پاریاں نے
 کنکھی اہیے تے ریت دیاں ڈنڈیاں تے تمھوڑی دیرنوں گھوٹکراں ماریاں نے
 مانگ آے جے نکلے تے نکل آوے کوشش نال منمول نتاریاں نے
 کجھ وقت گزایا اناج سمنے بعد مانگاں بھی، سو یاں پیاسیاں نے
 پھوپھی اُم مانی اکھے میں ڈٹھا والاں جو نہہ حصیتیں شعلے ماریاں نے
 بیایا ابن عسا کر شہدیت سوہنی باتاں سعد و قاص نتاریاں نے
 سرتے داڑھی دے وال سپاہ ڈاہڈے حسن نوروانگوں چمکل ماریاں نے
 شہدے دوسرے دستار سوہو چٹارنگ جیوں دودھ دیاں دھاریاں نے
 صمصام جڈکلی لی پگ ہنھن حسن ماریاں ہور شکاریاں نے

چہرہ انور

چہرہ صاف شفاف بے مثل گوراسادہ پوپلا اکھیاں ٹھاروانے
بھکھن چونیاں گل رخسار افسے سوچ وچہر جیوں تاریاں ماروانے

نکلے اید شمع سبحان اللہ پرتو کندھتے پورے رخساروانے
کدے وچہر چہرے کندھان سیدیاں شیشے وانگ رخسار دلداروانے

نور کرسی تھیں یوسف نون ملی چادر حسن مصروا پکڑلتا روانے
میرے سوہنے محمد دی بنے چادر اللہ سرش تھیں نور اتاروانے

جدوں خوشی اندر چہرہ پاک ہوئے دور دور تائیں چمکاں ماروانے
جس نے دیکھیا بہت حیران ہویا اکھاں ٹڈیاں ہوش اوداروانے

حضرت کی سفارح عمری دیرتیم بھی پڑھنے کے قابل ہے۔

دیکھیں والیاں سُرت نہ رہی قائم ڈٹھا کی نہ یاد گزارو آئے
اکھلاں ہو دیوانیاں بند ہوں نہ شہ چڑھے جاں مست شمارو آئے

آوے سمجھ نہ خبرے میں کی ڈٹھا اینویں سرلیاں پھریاں مارو آئے
کوئی قمر آکھے کوئی بدر سمجھے چند چود ہوں رات شمارو آئے

کسے پہلی ہی نظر جاں چمک ڈٹھی شبہ پے گیا تیز تلوارو آئے
جہدیاں اکھیاں نک سکیاں نے سورج سورج ہی پیا پکارو آئے

کسے بے دھیان دھیان پایا شبہ بجلی دے بریاں شکارو آئے
حُسنِ اک نے عاشق ہزار مٹھے اپو اپنا عشق نتارو آئے
متھا ہس دانور خلیق چوڑا غصے نال نہ تیوڑیاں مارو آئے
اماں عالیشان قریباں چیراں ہونی مڑھکا متھے وچہ نور اچھارو آئے

جنت دیاں انیاں جسدو

یہ وہ پیاری کتاب ہے جس میں مولانا مصمصام نے قبیل
قران کی چوڑا مایٹوں کے قصے تحریر کئے ہیں۔ پنجابی زبان
میں مستورات کیلئے اس سے بہتر کوئی کتاب دیکھنے میں نہیں
آئی خوش قسمت دیندار لوگ اپنی بچیوں کو جہیز میں دے کر
خوش ہوتے ہیں۔ پنجابی غلطوں اور خطیبوں کیلئے بیش بہا
وغلط کا ذخیرہ ہے ذیل کے پتوں سے طلب مائیں۔ قیمت ۱۵ روپیہ

درمہ مسلم

پنجابی زبان میں مولانا ناند کور کا ادبی شاہکار ہے۔ سرور کوئین صلی اللہ
علیہ وسلم کی مختصر سوانح حیات ہے۔ پڑھنے سے تعلق رکھتی ہے۔

قیمت ۱۵ روپیہ

”جھوک بیٹے والے احمد سرداروی“

جسٹٹی

اس کتاب میں عملاً وہ ایمان عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ کے
حضرت حمزہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ کا ایمان خوش اسلوبی
سے بیان ہوا ہے کہ پڑھنے اور سننے والے دونوں
زار زار رو دینے میں قیمت صرف ۱۳ روپے

اس کے علاوہ

مصنف کی ساری کتابیں ذیل کے پتوں سے طلب فرمائیں
تاجروں کو پچیس فیصدی کمیشن دیا جاتا ہے۔

کشمیر بک ڈپو

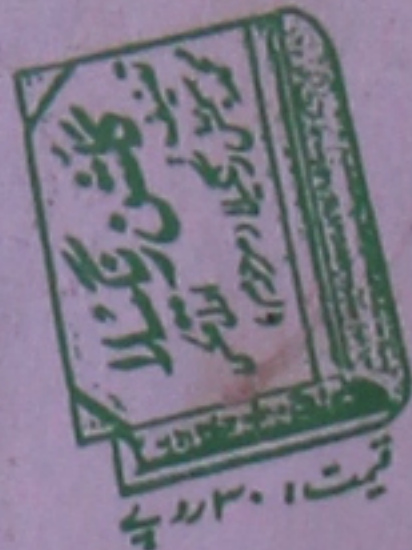
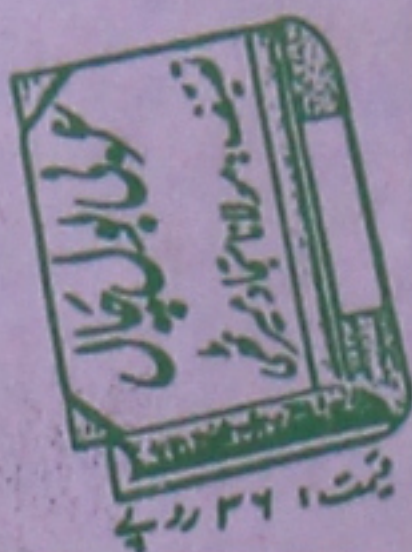
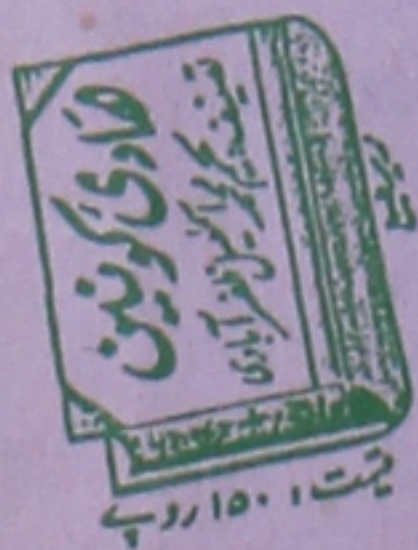
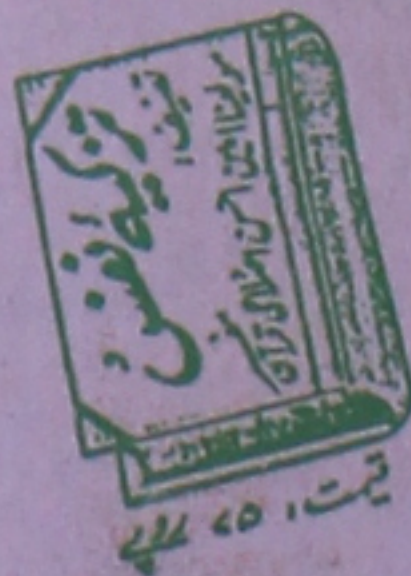
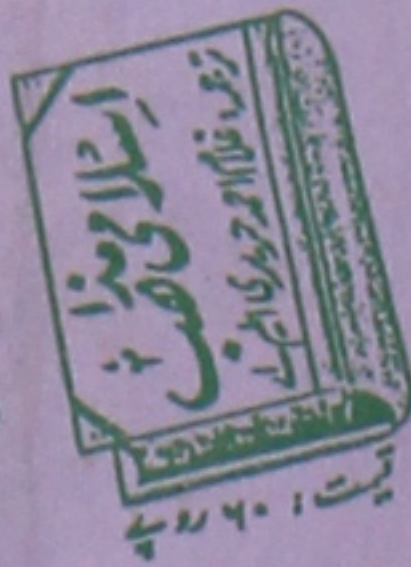
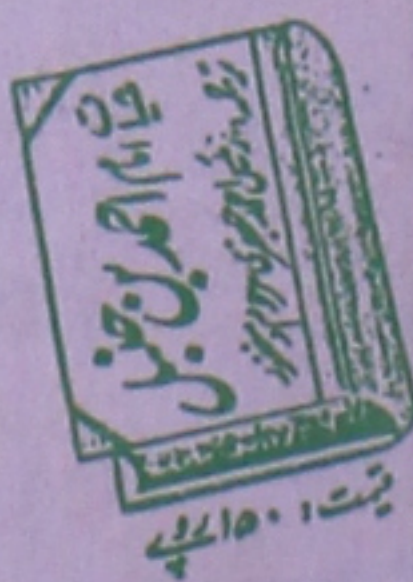
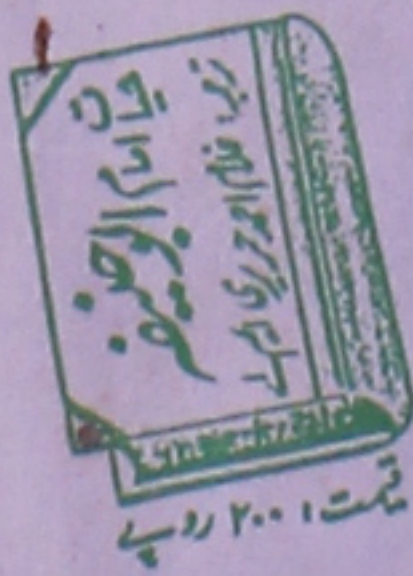
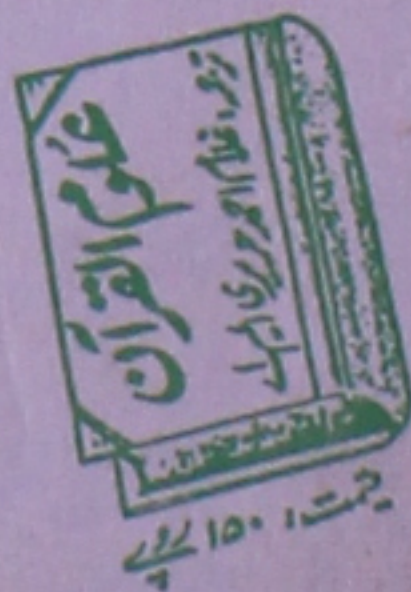
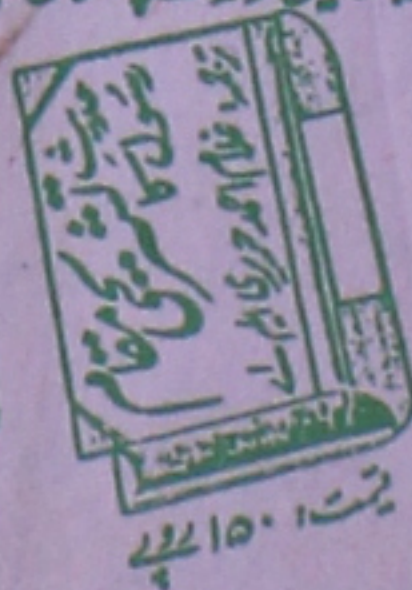
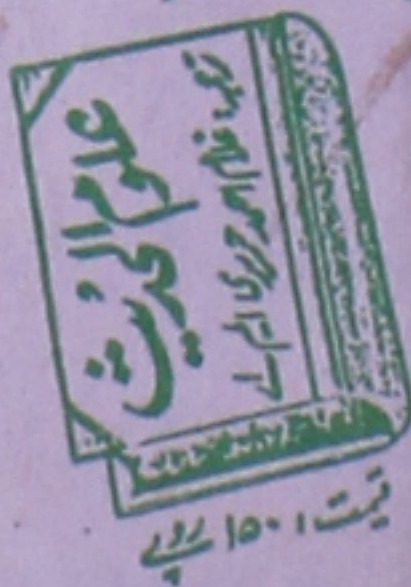
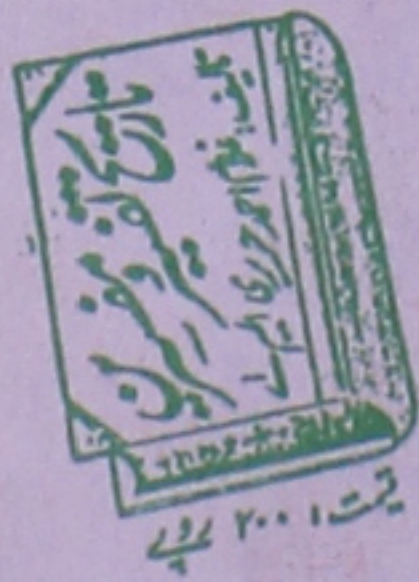
تہہ خانہ سون پلازہ چنیوٹ بازار فیصل آباد۔

فون: ۶۳۸۴۶۰

تالیف و تراجم
غلام احمد سرمدی ایم
 (۱۴) مد شعبہ اسلامیات زرعی یونیورسٹی
 فیصلہ آباد
 عربی مصنفین، مصر، شام، لبنان

علمی و تحقیقی تالیفات

یہ کتابیں گورنمنٹ پاکستان پبلسٹر جسر ڈسٹرڈ ہیں!

ناشر: **ملک سنز پبلسٹرز** کارخانہ بازار فیصل آباد۔ فون: ۲۳۳۷۵

واحد تقسیم کنندگان، کشمیر بکسٹ پو دوکان، روٹن پلازہ چنیٹ بازار فیصل آباد فون: ۶۲۸۳۶۔۱